

pludselig oplevede, at også den danske regering fik øje på, at her kan vi måske føre en anden politik end den bagstræberiske, der har været ført siden 2001.

Det andet område har jeg været inde på i spørgsmål, nemlig hele transportområdet, som jo også er et ganske afgørende område for, at man kan leve op til de målsætninger, som burde være de bærende i et bæredygtighedsperspektiv. Det er jo ikke mindst persontransportområdet – men selvfølgelig også varetransport – vi taler om, og her er det jo sådan, at der heller ikke er mangel på tilstrækkelig viden om, hvad der kunne gøres, hvis man ville ændre udviklingen. Hele afgiftsområdet ville jo kunne lægges om relativt nemt, og man ville på den måde kunne opnå betydelige gevinster, både for miljøet i et bæredygtighedsperspektiv og for den sags skyld også i forhold til at finde en anden måde at producere varer på og skabe udvikling den vej rundt. Så der kan også sættes meget ind. Sjovt nok er det et område, som har sit eget ministerium, uden at det ses i sammenhæng med det, der sker i Miljøministeriet, og nogle gange er det måske i virkeligheden problemet.

Vi vil også gerne være positive og pege på, at fra miljøministerens side synes vi faktisk der gøres en god og relativt fin indsats, når man taler om den internationale scene – og det er altså både i EU og i global sammenhæng – når vi taler om målfastsættelse, og når vi taler om forsøg på at opnå bindende aftaler. Der går det relativt godt, men så meget større og mere paradoksalt synes vi det er, når regeringen og flertallet i Folketinget ryster alt for meget på hånden, når den nødvendige indsats og lovgivning skal tilrettelægges for at tackle de udfordringer, jeg nævnte før, og som vi altså står med.

Nu har vi i spørgsmålsrunden diskuteret naturområdet lidt. Vi synes jo, det er meget mærkeligt, som også hr. Steen Gade var inde på, at det er et af de felter, hvor man faktisk kunne lave en fornuftig omlægning over år, nemlig ved at tage dele af den direkte landbrugsstøtte, som er skadelig både nationalt i forhold til at opnå målsætningerne, og som er skadelig internationalt både i handels- og miljømæssig sammenhæng, og i løbet af en årrække ganske stille og roligt omlægge den – det behøvede ikke at være en revolution – men alligevel oplever man en regering, der siger: Det vil vi overhovedet ikke beskæftige os med; den mulighed vil vi overhovedet ikke tage med ind i vores overvejelser. Og

dermed forspilder man endnu en gang en chance.

Så hver gang vi kommer ind til benet, hver gang vi kommer til det konkrete, oplever vi lidt, at den handling, som skal sættes bag noget af det, der efterhånden somme tider er fine ord, ikke er til stede, og det er ikke tilfredsstillende set med vores øjne. Derfor mener vi, at regeringen i langt højere grad burde se på det forslag til vedtagelse, som er fremsat fra oppositionens side, for det lægger op til langt mere bindende mål.

Hvis man ikke vil det i dag, vil vi i hvert fald bidrage til, når vi kommer til forårets runde, at man gør endnu et forsøg på at få bindende mål ind også i forhold til regeringens målsætninger.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Vi har jo snakket om det med modulation før, og jeg skal bare gentage, at Det Konservative Folkeparti ikke går ind for modulation i den form, som hr. Johs. Poulsen redegør for.

Kl. 12.00

Men når hr. Johs. Poulsen nu taler om bindende mål, er det så ikke sådan, at der nu kommer en ny redegørelse og en ny strategi, og i den strategi må vi jo så åbne op for nogle af de her diskussioner? Altså, det er vel lidt forkert, at man i forbindelse med dagens forespørgselsdebatt skal stå klar til at fastsætte bindende mål på en række afgørende områder.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Det synes vi jo ikke. Vi synes, det ville være helt naturligt, at man netop på det principielle plan bandt sig i dag og sagde: Selvfølgelig vil vi bruge de instrumenter, som altså også er bindende mål, som det, der kan være medvirkende til at drive udviklingen fremad på det her område. Vi synes netop, at man på det principielle plan godt i dag kunne sige, at det er nogle af de redskaber, man vil tage i brug, og så forhandle om, hvordan de skal se ud, hvordan vi kan udforme dem i virkelighedens verden.

Jeg kan forstå på den konservative ordfører, at han gerne vil have det lidt i den omvendte rækkefølge, og som de parlamentariske forhold er, må vi jo erkende, at der har den konservative ordfører og dem, han stemmer sammen med, muligheden for at sikre, at det bliver i den omvendte rækkefølge. Men det skal jo ikke betyde, at vi ikke tager udfordringen op. Jeg hørte også